

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ (Ιωαν. ιβ' 1-18)
9 Απριλίου 2017

Είναι γνωστό σε όλους ότι η μεγαλειώδης είσοδος του Χριστού στα Ίεροσόλυμα αποτελεί προανάκρουσμα της θριαμβευτικής νίκης της Ανάστασής Του. Προαναγγελία του θριάμβου της ζωής πάνω στον θάνατο. Στην σημερινή γιορτή καλούμαστε να ανακαλύψουμε το βαθύτερο νόημα της λυτρωτικής σταυρικής θυσίας του Χριστού. Τα ευαγγέλια τονίζουν την μεσσιανική ιδιότητα του Χριστού. Πρώτη φορά ο Χριστός μπήκε στα Ίεροσόλυμα μ' αυτόν τρόπο. Πρώτη φορά αποδέχθηκε τον ένθουσιασμό και τις έπευφημίες του λαού, τη δημόσια έπδοκιμασία και αναγνώριση. Και αυτό γιατί γνώριζε πόσο θολά και έπιφανειακά είναι συνήθως τα αίσθήματα του κόσμου. Πόσο άσταθής και εύμετάβλητη είναι η ψυχολογία της μάζας. Πόσο εύκολα στην ιστορία του κόσμου και την προσωπική μας ζωή το «ώσαννά εύλογημένος ο έρχόμενος» εξελίσσεται και μεταβάλλεται σε «άρρον άρον σταύρωσον αυτόν». Μια χαρακτηριστική και αντιπροσωπευτική συμπεριφορά των περισσοτέρων ανθρώπων, που πρέπει να μάς συνετίζει. Μέσα στην λειτουργική ζωή της Έκκλησίας κάθε χρόνο θυμόμαστε και γιορτάζουμε αυτό το γεγονός. Καθώς ψάλλουμε το «σήμερα ο Χριστός εισέρχεται εις την άγιαν πόλιν», συνδέουμε το χθές της ιστορίας που πέρασε με το σήμερα της καθημερινότητας που ζούμε. Έπαναλαμβάνουμε τα ίδια τροπάρια και αναγνώσματα, τις ίδιες άκολουθίες και τελετές. Και όμως το περιεχόμενο και το πνευματικό τους μήνυμα μάς άγγίζει και μάς συγκινεί πάντοτε. Έχουμε ανάγκη να γινόμαστε μάρτυρες της όδύνης των παθών του Χριστού αλλά και μέτοχοι της χαράς της Αναστάσεώς Του. Έδώ άποκαλύπτεται το άγιο και βαθύ μυστήριο της έν Χριστώ σωτηρίας, που υπερβαίνει κάθε τόπο και χρόνο.

Έξι ήμερες πριν από το Πάσχα ο Χριστός «επείγεται του παθεῖν άγαθότητι». Σ' αυτήν την πορεία μάς δείχνει ποιά είναι η βασιλεία Του και μάς καλεῖ να γίνουμε πολίτες της. Ο Χριστός μιλά για ενίσχυση και ύπομونه στις θλίψεις, για ειρήνη και έλπίδα. Μάς λέει για τον άγωνα της αγιότητας με τιμιότητα και ταπείνωση, με κόπο και θυσία.

«...Όθεν και ήμεῖς ως οἱ παῖδες τὰ της νίκης σύμβολα φέροντες σοι τῷ νικητῇ του θανάτου βοῶμεν· Όσαννά έν τοῖς ύψίστοις εύλογημένος ο έρχόμενος έν όνόματι Κυρίου...» Καθώς ψάλλουμε το τροπάριο, έπιβεβαιώνουμε την όμολογία της πίστης μας ότι ένωμένοι με τον Χριστό, έστω και αν πεθάνουμε, δεν θα χαθούμε, αλλά θα ζήσουμε στο φῶς της Ανάστασής

Του. Αναγνωρίζουμε ότι ο Σωτήρας Χριστός είναι ο Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Αποδεχόμαστε ότι ο θάνατός Του εἶναι ἀπόδειξη καὶ φανέρωση τῆς κυριότητάς Του.

Ζοῦμε σ' ἓνα κόσμο πού γκρεμίζει τὰ χριστιανικά θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ. Μιὰ ἐποχὴ πού προδίδει τὶς χριστιανικὲς ρίζες καὶ ἀρχές. Κυβερνήσεις, πολιτικοοικονομικά συστήματα καὶ μέσα ἐνημέρωσης, στὴ θρησκευτικὴ τους ἀδιαφορία καὶ οὐδετερότητα θέλουν τὴν ἀποχριστιανοποίηση τῆς κοινωνίας. Ἀγωνίζονται, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἐξουσία τους. Ἀνταγωνίζονται, γιὰ νὰ αὐξήσουν τὴν ἐπιρροή τους. Συγκρούονται σφοδρὰ γιὰ νὰ προωθήσουν τὰ συμφέροντά τους. Ἡ πίστη ἀμφισβητεῖται, ἐμπαίζεται καὶ παραμερίζεται. Αὐτὸ δὲν εἶναι σημεῖο τῶν καιρῶν μας, πού μπορεῖ νὰ μᾶς φοβίζει καὶ νὰ μᾶς ἀπογοητεύει. Εἶναι βαθιὰ κατανόηση τῆς φύσης τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου σὲ σχέση μὲ τὸν διαχρονικὸ ἀγῶνα τῆς πίστεως. Οἱ πανίσχυρες καὶ διαπλεκόμενες «βασιλεῖες τοῦ κόσμου» δὲν ἄφηναν ποτὲ καὶ δὲν ἀφήνουν καὶ σήμερα τόπο γιὰ τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅμως ὁ Θεός ἔχει τὸν δικό Του παράδοξο καὶ μυστηριώδη τρόπο νὰ ἐνεργεῖ στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων. Ἀνυποψίαστος ὁ σημερινὸς κόσμος δὲν καταλαβαίνει τοὺς πιστοὺς πού καὶ σήμερα διακηρύττουν στὶς κάθε εἴδους βασιλεῖες τῆς ἐποχῆς μας «ὡσαννά, ζεῖ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ στὶς καρδιές μας». Ἀμήν.

[dkpdf-button]